

Suveränt spelat i fabriken

RECENSION Shakespeare på Gräsgården har tagit med sig det allra bästa i flytten: den avskalade kulissen, den nära relationen till publiken, lekfullheten – och det fantastiska skådespeleriet.

Jakob Carlander

10:42 | 2019-06-30

Jag tar en kundvagn på Ica, på handtaget står det tryckt: ”Du är bäst!” Vid kassan till Coop finns en liknande profetia: ”Du är vackrast!” På disken till hotellreceptionen: ”Ingen är som du”. De finns där, sierskorna, som vill locka oss att tro på en obegränsad framgång, reserverad bara för oss. Så som den lojale och samvetsgranne Macbeth mötte häxorna på väg hem efter kriget. Vad gör dessa löften om utvaldhet med oss? Macbeth är ett drama om hur vi kan förvandlas till att vilja uppfylla vissa förespeglingar och samtidigt desperat söka omintetgöra andra ovälkomna spådomar. Vi öppnar oss för somt och förtränger annat.

I Shakespeares drama om Macbeth anspelas det på en kryptisk bibelvers hos profeten Jesaja: ”Väktare vad lider natten. Väktaren svarar: Det är nu morgon, men också natt”. Ett drama om ljus och mörker. Gott och ont. Så snubblande nära varandra, tvinnade tillsammans. Det är svårt för en människa att skilja dem åt.

I Per-Johan Perssons uppsättning av Macbeth i Vadstena är det marknaden och pengarna som markerar det destruktiva individuella lyckosökandet. Tiden är förflyttad in i vår egen. Det ålderdomliga språket flyter väl samman med samtiden. Det är så här det är. Ett sällsamt fokus är lagt på relationen mellan Macbeth, övertygande spelad av Martin Waerme och Lady Macbeth, lika suveränt spelad av Inga Onn. Hennes komplexa utsatthet som både förövare och offer ger många eftertankar. Pierre Tafvelin som, utöver att han gestaltar Macbeths vän Banquo, fått den tacksamma rollen att spela dörrvakten, gör det med bravur. Alla är säkra i sina roller; fokuserade och behagligt avslappnade på en och samma gång. Måns Clausen som bland annat en av häxorna var för mig en ny positiv bekantskap. Macbeth i

Vadstena blir på många sätt ett drama om våra starka affekter och begär: ilska, avund, rädsla, skam och stolthet. I pjäsens allra sista ögonblick får sorgen ensam tala sitt stillsamma språk. Allt är ju så sorgligt, därför att det kunnat vara annorlunda.

Shakespeare på Gräsgården har flyttat till den gamla foderfabriken vid Ullevi, söder om Vadstena. Det är en flytt på både gott och ont. Kanske ändå mest gott. Vadstena har fått sin egen The Globe som gör Shakespeare okänslig för dåligt väder. Man har tagit det allra bästa med sig från Gräsgården: Den avskalade kulissen, den nära relationen till publiken, lekfullheten och det fantastiska skådespeleriet. När man flyttar från Gräsgården gör man det med en självklar succé. Kanske blir det också en känga åt de konservativa kristna som stört sig under åren på Gräsgården. Shakespeare har långt mer att göra med kristendomens väsen än de förstår. Det här kommer att bli bra. Se till att hitta hit till denna guldgruva i sommar.

FAKTA

Teater

Macbeth

Shakespeare på Gräsgården fabriken, Vadstena

Lördag 29 juni.

Medverkande på scen: Martin Waerme, Inga Onn, Pierre Tafvelin, Hanna Alem Davidson, Måns Clausen, Frida Stavnes, Pontus Plænge, Wayra Monasterio, Elsa Breinfeld Tafvelin, Frida Onn-Åström